

Békehírmők

1999. SZEPTEMBER 12.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 37. SZÁM

„Az Úr közel!” – Tahí '99

Augusztus 20-án a fenti főtémával tartottuk meg szokásos évi konferenciánkat Tahí táborban. Az eső sem riasztotta el a testvéreket. Külön buzsokat indítottak számos távoli településről. Debrecenből, Hajdúböszörményből, Békéscsabáról, Kiskőrös-ről, Soltvadkertről, Kiskunhalasról, Velencéről, Budapest környékéről és persze Budapestről; Észak-Magyarországtól Erdélyig több tucat városból és faluból érkeztek a résztvevők, akiknek számát közel 2000 főre becsülték a tapasztalt rendezők. Első ízben állítottuk föl az evangélizációs sátrat Tahiban – bizonyára az Úr vezetése szerint –, hisz ilyen esős augusztus 20-ára kevesen emlékeznek. A sátor, az esernyő-erdő, a „Jeruzsálem” és a hófehér – erre az alkalomra befejezett – ebédlő nyújtott otlat a délelőtti istentisztelet végén már szakadó esőben. Úgy gondoltuk sokan, hogy délutánra senki nem marad a táborban. Tévedtünk. Kisütött a nap, elállt az eső, és még érkeztek is testvérek. Szikrázó napsütésben folytatódott a konferencia.

Reggel, a soltvadkeri és kiskőrösi fúvósok szolgálata után Meláth Attila váci lelkipásztor, a Budapesti Missziókerület titkára vezette az imaórát. A buzdítás után az egymáshoz közel

Egyházunk elnöke és főtitkára vendégekként az imaórán.

Erdélyből: Király György (balról) és Bokor Barnabás (jobbról). Amerikából: Bodó Sándor és felesége (második sor balról)

ülő testvérek kis csoportokban imádkoztak, felelevenítve a sok évtizedes gyakorlatot. Meláth testvér idézte Nagy József testvért, aki annak idején elmondta, hogy milyen fölemelő az ilyenkor keletkező „ima-zaj”. Meláth testvér a '99-es tábori himnuszt is megtanította („Eljön az Úr...”).

Az istentisztelet Mészáros Kornél főtitkár testvér imájával kezdődött. Dr. Almási Mihály elnök testvér köszöntötte a gyülekezetet egyházunk és a Magyar Baptisták Világszövetsége nevében. Külön üdvözölte az erdélyi vendégek között Bokor Barnabás és

Király György testvért. Ők a hét elején a Világszövetség közös énekeskönyvének előkészítő munkálataiban vettek részt. Köszöntötte az 1956 óta Amerikában élt és most hazatelepült Bodó házaspárt. Bodó Sándor testvér festette meg 1948-ban A magyar baptizmus története című monumentális képet dr. Somogyi Imre és Kirner A. Bertalan testvér tervei alapján. Bodó testvér a millenniumra egy új képet fest, amely a Benczúr utcai Missziós Központ előcsarnokát díszíti majd.

Az ünnepi megemlékezést és az igehirdetést Almási testvér tartotta. A délelőtti folyamán egyházunk központi énekkara énekelt Oláh Miklós testvér vezetésével. Az ünnepi beszéd után nemzeti himnuszunkat, az igehirdetés után a '99-es tahi himnuszt énekeltük. Az előadó szólt arról, hogy az 1996-os jubileumi év óta a Tahí-konferenciák visszanyerték régi, közösségformáló evangélizációs jellegüket. Az Úr visszajövetelével kapcsolatosan beszélt az égi és a földi, valamint a társadalomban és gyülekezeteinkben tapasztalható jelekről. Kiemelte, hogy csak a Krisztus keresztyénjénél megtisztult hívők képesek igaz örömmel várni az Urat, és mondani: „Jövel, Uram, Jézus!”, hisz tudják, hogy megváltásuk érkezik el.

Délben harangszóra kezdődött az ebéd. A Baptista Szeretetszolgálat ven-

(folytatás a 292. oldalon)

Tahiban első alkalommal állítottuk fel az evangélizációs sátrat, ami természetesen kicsinek bizonyult

Augusztus 20-ai ünnepi konferencia Tahiban • Az Úr közel! • Képes beszámoló

(folytatás a címlapról)

déjelte meg a résztvevőket. 1500 adag gulyás készült, de kevés lett. A nagy sátor közepén az asztalokon gyűlt a sütemény, pogácsa, szőlő és sok egyéb finomság. A fűvösök fújtak, a gyerekek játszottak, nagy forgalom volt a könyv- és kazettaárusoknál épp úgy, mint a büfénél. És persze mindenki kedvére csúszkált a fölázott talajon. Ez azonban senkinek se szegte kedvét. Tahiban augusztus 20-án csak vidám, boldog hívők voltak.

A délutáni istentisztelet 2 órakor kezdődött közös úrvacsorával. *Almási Mihály* testvér és *Mészáros Kornél* testvér osztotta a szent jegyeket. Egyik oldalon *Marosi Nagy Lajos*, a másikon *Lakati Ádám* testvér továbbította a Diakónus Bizottság tagjainak, akik továbbvitték az egyes szektorokba. A mély, Krisztus-váró csend után *Pátkai Imre* testvér áhítatot kölcsönző evangéliumi énekeket játszott. Hosszú időbe telt, míg a nagy tömeg úrvacsorázott. Újra átértük: „Jó nekünk itt lenni”, és azt is, „mind megtisztul, ki Hozzá jó a bűnnek szennyétől”.

Marosi és Lakati testvér imájával zárult az Úr parancsolta szent cselekmény.

A korábbi években délutánonként spontán szolgálatokra került sor. Most megkértük néhány gyülekezet ifjúságát, hogy egy-egy 20 perces blokkban tegyenek biznyságot, úgy ahogy ott-hon is szoktak.

Az *újpesti fiatalok* szolgálatát *Újvári Ferenc* lelkipásztor, a Budapesti Missziókerület elnöke vezette be. Mívesen előadott ifjúsági énekek és biznyságtételek következtek. *Simon Norbert* vezette az énekeket.

A *rákosszentmihályiak harangzene-karral* érkeztek. Tahiban különös színfolt volt a harang-hang több szolamban, hisz eddig csak az ebédre hívó harang hangját hallottuk itt... *Szilágyiné Mátys Elvira* irányította a zenekart.

A hagyományos baptista hangzástól kissé elütő, újszerű előadásban hallhattunk ezután énekdolgozásokat és igeszakaszokat. Az együttes tagjai voltak: *Almási Kornél*, *Almásiné Nemeshegyi Gyopár*, *Harsányi Zsolt*, *Nagy Olivér* és *Pátkai Imre*...

Az ígéhirdetés szolgálatát *Mészáros Kornél* főtitkár végezte. Az Úr közelségéről mint mindennapi szükségéről szólt. Kiemelte, hogy az utolsó nagy találkozást a mindennapi találkozások előzik meg, amelyekben az Úr tanácsol, vezet, tisztít, kegyelmet ad.

Szokatlanul sok fiatal és gyerek is érkezett a konferenciára

Az úrvacsorát egyházunk elnöke és főtitkára osztotta

A központi énekkart Oláh Miklós vezette

A soltvadkerti és kiskőrösi fűvösök egész nap szolgáltak

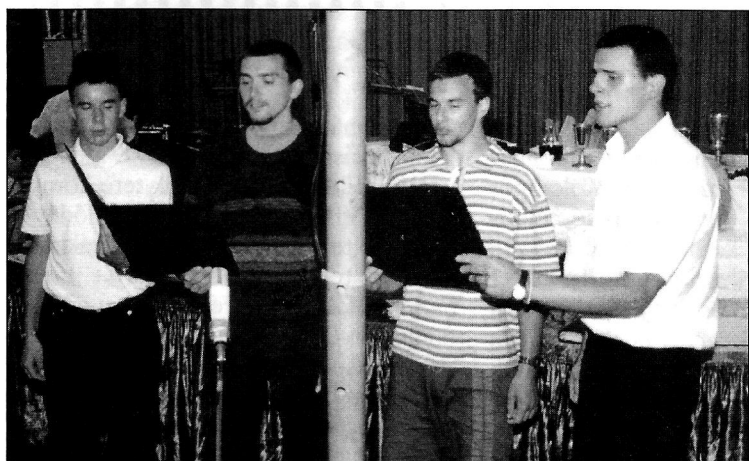
Augusztus 20-ai ünnepi konferencia Tahiban ♦ **Az Úr közel!** ♦ Képes beszámoló

Az újpesti fiatalok szolgálócsoportja.
Vezényel:
Simon Norbert

A harangok csengő-bongó hangja messze szállt. A rákosszentmihályi harangkórus Szilágyiné Mátyus Elvira vezette

Megszólint a dob és a trombita is...

A kiskunhalasi kvartett énekel

Az igehirdetés után a kiskunhalasi kvartett énekelt, majd Szenczy Sándor lelkipásztor testvér, a szeretetszolgálat elnöke (aki koszovói menekült gyerekekkel érkezett) köszöntö meg azt a sokféle segítséget, amelyet a gyülekezetektől és az egyénektől kapnak mind az árvíz és belvíz utáni újjáépítésre, mind egyéb célokra. Az egész napi gyűjtés – szemben a korábbi gyakorlattal, amikor mindig Tahit tábor fejlesztésére adakoztunk – a szeretetszolgálat közvetítésével ár- és belvíz sújtotta testvérekhez jut. Mint elmondta, eddig 5 házát sikerült vásárolni ill. újjáépíteni. A perselyezés alatt a „Feltámadt Hős...” kezdetű éneket énekelte a lelkes, nagy gyülekezet.

Ami pedig Tahit illeti, a szeretetszolgálat közvetítésével ebben az évben több mint tíz millió forint céladományt fordítunk folyamatosan az új épület befejezésére.

A déli szünetben mindenkinek alkalma volt megtekinteni a legfelső és az alatta levő szintet, ahol a munkák a burkolás kivételével befejeződtek, valamint az ebédlőt, ahol a falak glettelése, festése, az ajtók-ablakok mázolója szintén befejeződött. Az építkezés ősszel is folytatódik, sőt reménységünk szerint télen is.

A zárzóban Almási testvér üdvözölte a bizonyára legidősebb jelenlevőt, Stumpf Jenő lelkipásztor testvért, aki hosszú éveket szolgált Kárpátalján, s aki most 97 éves, megemlékezett Mike Béla testvérről, aki tragikus balesetben a közelmúltban hunyt el, és kérte a jelenlevőket, hogy vigyék el egyházunk vezetőinek üdvözlését mindenhová, majd áldással bocsátotta el a gyülekezetet. A szokottnál sokkal meggyőzőbben visszhangozta a konferencia: „Jövel, Uram, Jézus!”

Még sokáig szólt a zene, az ének, és sokáig beszélgettek egymással a testvérek. Meglepő találkozásokra került sor pl. a hazatelepült Bodóék és dr. Tresánszki Vilmosné Udvarnoki Erzsébet testvér között, aki 50 év után szintén hazatért, és akit mások is nagy örömmel üdvözöltek.

Szeretnénk megköszönni mindazoknak a munkáját, segítségét és adományát, akik hozzájárultak akár az ellátáshoz, akár a konferencia kiadásához. Biztos vagyok abban, hogy máris elkezdünk készülni a 2000. évi újabb találkozóra. Viszontlátásra Tahiban.